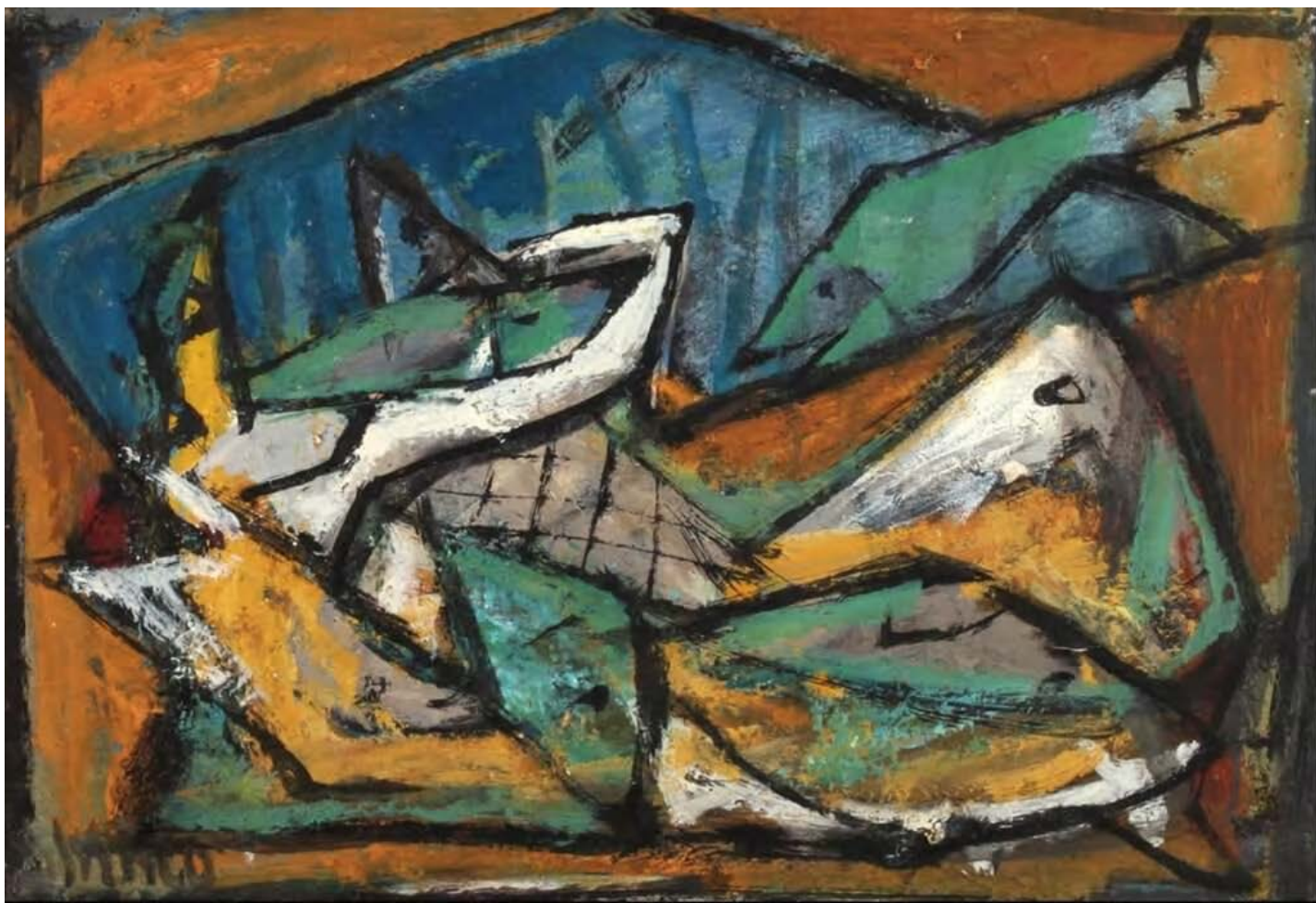

Handi Péter

RÓZSASZÍN KÖD

2019-02-01 | VERS

...bejött a szobámba, és mint aki
a fürdőszobából bandukol ki,
otthonosan – szinte szórakozott jelenlét –,
az asztal köré rendezte a székeket,
igazított a függöny esésén, leakasztotta
kedvenc képemet a falról, mely Noét mutatja, amint

Samsung mobilján az esőzészről kérdez.

– Kicsoda Ön?! – szólítottam hökkenten, az ember tudja, kivel hozza össze a sors,

mert jól néznénk ki, ha rögvest ítélnénk a kezdetben érthetetlen jelenség felett.

– A lakberendező vagyok – szólt lágy hangon az idegen, és zsebórát húzott elő –, lám, késtem is.., ezek a vonatok... Arany tapétát javaslok erre a falra, az ablakon beáramló ősz rózsaszín köddel vonja be olyankor...

– De hát ki küldte? Hogyan került ide? Talán tévedés... – hebegtem, és felemeltem a kezem, mint aki háritani igyekszik a megvilágosodás fenyegetését is.

– Tévedés?... – tűnődött az idegen, de szökőár zúdult a szobába, úgyhogy rejtély marad ez az epizód is, mint oly sok más napjainkban.

kép | Marcel Janco festménye